

SUY NIỆM CHẶNG ĐÀNG THÁNH GIÁ

Dầu Tiếng, Thứ Sáu Thánh 3.4.2015.

(Lấy theo bản suy niệm được đăng trên website hdgmvn, có chỉnh sửa)

Chặng 1: Đức Giêsu bị kết án

Philatô đã giao Đức Giêsu cho người ta đóng đinh vì ông sợ nhiều điều.

Sợ mất chức tổng trấn, sợ không được là “bạn của Xê-da”.

Chức quyền, bổng lộc, áp lực của giới lãnh đạo tôn giáo:

tất cả đè nặng trên ông, khiến ông không dám làm điều lẽ ra ông phải làm.

Ông không dám tha bổng cho người vô tội.

Chúng con cũng sợ nhiều điều như Philatô,

nên đôi khi chúng con cũng rửa tay, phủi tay,

không dám nhận trách nhiệm.

Bởi đó thế giới này vẫn còn biết bao nạn nhân của bất công và dối trá.

Xin cho chúng con biết yêu chuộng sự thật,

can đảm làm chứng cho sự thật với rất nhiều tình yêu,

ở mọi nơi, trong mọi lúc,

dù nói sự thật có thể làm chúng con chịu mất mát, thiệt thòi.

Nhưng xin cho chúng con cũng biết bắt chước Chúa,

vui lòng chịu đựng những bất công nho nhỏ hàng ngày,

từ phía những người sống gần bên.

Chặng 2: Đức Giêsu vác thánh giá

Đức Giêsu đón nhận thánh giá như từ chính tay Cha trao.

Ngài không phàn nàn về sức nặng hay về sự thô nhám của khúc gỗ này.

Suốt đời Ngài đã sống trọn vẹn cho Cha và cho con người.

Ngài biết cuộc sống ấy sẽ khiến nhiều kẻ thù ghét và đưa Ngài đến cái chết.

Nhưng Đức Giêsu không né tránh.

Ngài không ngạc nhiên khi đón lấy thánh giá của mình.

Thánh giá hôm nay là kết quả của một đời tín trung phục vụ.

Chúng ta cũng được mời gọi vác thánh giá đi sau Đức Giêsu trong tư cách là người môn đệ:

“Ai muốn theo Ta hãy từ bỏ bản thân, vác thánh giá của mình hàng ngày và theo Ta.”

Vác thánh giá là cái giá phải trả cho việc theo Đức Giêsu.

Bất cứ ai dám đặt Thiên Chúa lên trên hết,

bất cứ ai dám ra khỏi cái tôi của mình để sống cho tha nhân,

bất cứ ai dám lội ngược dòng với thế gian tội lỗi,

đều được diễm phúc chia sẻ thánh giá của Đức Giêsu.

Mỗi người được mời gọi vác thập giá của mình,

Thập giá rất riêng và độc đáo của mỗi người.

Chúng ta tin rằng, nhờ ơn Chúa, mình có thể vác nổi thập giá ấy để lên tới đỉnh núi cuộc đời.

Hãy yêu mến thập giá mỗi ngày của bạn.

Nếu bạn nhận ra ý nghĩa của cây thập giá,

nó sẽ nhẹ đi rất nhiều và sẽ nở hoa.

Chặng 3: Đức Giêsu ngã lần thứ nhất

Vấp ngã là chuyện của con người.

Làm người ở đời mấy ai tránh khỏi có lần vấp ngã.

Tuy các sách Phúc Âm không nói đến việc Chúa ngã,

nhưng điều đó rất có thể đã xảy ra.

Đức Giêsu có thể ngã vì vấp một viên đá trên đường,

vì sức nặng của khối gỗ, vì đôi dúc cheo leo.

Ngài có thể ngã vì kiệt sức sau một đêm mất ngủ,

sau những thẩm tra, vu cáo và sỉ nhục,

và nhất là sau một trận roi đòn cày nát thịt xương.

Dù sao người ngã là người ở thế yếu.

Hãy ngắm nhìn Đức Giêsu ngã.

Điều đó sẽ nâng đỡ ta rất nhiều.

Thiên Chúa ngã vì Ngài yếu.

Ngài trở nên yếu chỉ vì yêu tôi.

Ngài mang trên mình tất cả tội lỗi nặng nề của tôi và của cả nhân loại.

Ngài ngã để tôi khỏi ngã ngàng khi thấy mình yếu đuối,

vấp vấp, sa ngã trên đường đời.

Ngài ngã xuống để tôi biết can đảm đứng lên như Phêrô,

đứng lên như người con thứ trở về nhà Cha

với niềm tin rằng tình Cha lớn hơn tội của mình.

Vấp ngã là chuyện của con người;

còn đứng lên được là nhờ ơn Chúa.

Chặng 4: Đức Giêsu gặp Đức Mẹ

Trong số những phụ nữ theo Chúa trên đường khổ nạn, có Đức Mẹ.

Phải có quả tim can đảm biết mấy

mới dám theo Con mình trong giây phút bi đát này.

Đức Maria đích thân theo Con mình đến tận chỗ Con sắp bị đóng đinh.

Mẹ dám nhìn thẳng vào từng vết thương của Con,
để cho những nỗi đau đó xoáy vào tâm hồn mình
và làm lòng mình tan nát.

Mẹ Maria không có thái độ đứng xa mà thông hiệp.

Tình mẫu tử đã khiến Mẹ nhập cuộc
và trở nên bạn đồng hành của Con trong lúc Con cô đơn và đau khổ nhất.

Chắc Đức Giê su đã nhìn thấy Mẹ,
đã bắt gặp ánh mắt đỡ nâng của Mẹ
và cảm thấy được an ủi để tiếp tục cuộc hành trình.

Nhiều môn đệ đã bỏ cuộc.

Chúng ta tự hỏi mình có đủ trung tín và quảng đại
để theo Ngài trong lúc gặp gian truân thử thách không?

Chặng 5: Đức Giê su được ông Simon giúp đỡ

Chẳng ai muốn mình bị nhor nhóp
vì đụng vào khúc gỗ treo người tử tội.

Ông Simon cũng vậy.

Ông mới đi làm ngoài đồng về, mệt nhọc,
lại bị ép vác thập giá cho một người không quen.

Chắc ông khó chịu lắm.

Dù sao thì ông cũng đã vác.

Chẳng biết ông vác dùm Chúa được bao xa và bao lâu,
nhưng chắc chắn Đức Giêsu đã cảm thấy dễ chịu và thoải mái được một thời gian.

Ngài lấy lại được sức mạnh để đến nơi mình phải đến.

Simon đâu có ngờ chuyện mình miễn cưỡng làm,

lại đóng góp cho chương trình cứu độ nhân loại.
Điều ông làm ơn cho người tử tội mang tên Giêsu,
đã trở nên món quà vô giá mà Con Thiên Chúa tặng lại cho ông.
Bỗng nhiên ông trở thành người môn đệ “vác thập giá đi sau Đức Giêsu”.
Trong cuộc sống, nhiều khi ta cần một Simon,
giữa lúc ta lúng túng và bất lực.
Nhưng cũng có lúc ta phải trở nên Simon cho anh chị em bên cạnh mình.
Tôi phải vác thập giá cho anh chị em tôi
khi thập giá của họ dường như đã trở nên quá nặng,
mà đường thì dốc cheo leo, và sức người thì đã cạn kiệt.
Ước gì tôi biết biến những điều tôi làm cách miễn cưỡng,
thành những cử chỉ tự nguyện của tình yêu.

Chặng 6: Đức Giêsu gặp bà Vêrônica

Ba môn đệ đã được nhìn thấy khuôn mặt bừng sáng của Đức Giê su trên núi cao.
Họ đã ngây ngất chiêm ngưỡng.
Nhưng khuôn mặt đẹp đẽ ấy nay còn đâu? Không thể nhận ra được nữa rồi!
Nó đầy máu, bụi đường, mồ hôi và những vết khắc nhỏ.
Có ai động lòng thương khi nhìn thấy khuôn mặt tiêu tụy ấy?
Có. Một phụ nữ tên là Vêronica
đã táo bạo trao cho Đức Giêsu tấm khăn để Ngài lau mặt.
Bà mở tấm khăn như mở lòng mình ra trao cho Ngài.
Đức Giêsu đã đáp lại nghĩa cử cao đẹp này
bằng cách in khuôn mặt mình vào đó.
Câu chuyện đó nói lên tình yêu đơn sơ mà mạnh mẽ, cụ thể,

của người phụ nữ tốt bụng.

Cũng như Simon, bà Vêronica đã đem lại cho Chúa một chút nhẹ nhàng, mát dịu.

Nhưng hơn Simon, bà nhạy cảm trước một nhu cầu có thực.

Bà tự ý chứ không bị ép buộc giúp Đức Giê-su.

Ước gì tôi cũng nhạy cảm

trước những nhu cầu có thực và khẩn thiết của anh chị em tôi.

Chặng 7: Đức Giê-su ngã lần thứ hai

Lần này Đức Giê-su ngã nặng hơn lần trước,

vì sức Ngài đã mỏi mòn.

Hơn nữa, những người lính còn dùng roi

hối thúc Ngài đi mau cho đến nơi hành hình.

Khối gỗ trên vai trở nên nặng nề quá sức.

Khối gỗ ấy tượng trưng cho tội của cả nhân loại,

trong đó có tội của tôi.

Đức Giê-su có mong một thánh giá nhẹ hơn không?

Chúng ta thường ngạc nhiên khi thấy mình bị ngã bởi thánh giá Chúa trao.

Chúng ta cũng thường trách Chúa

tại sao không cho mình một thánh giá vừa sức hơn, để khỏi bị ngã.

Thánh giá tôi đang vác có khi đến từ những đổ vỡ trong quá khứ,

từ những giới hạn trong hiện tại,

hay từ những lo âu về tương lai của chính con người tôi.

Thánh giá khó vác nhất lại đến từ người ruột thịt thân quen.

Xin cho tôi biết thanh toán đón lấy những điều không thể thay đổi được trong đời,

và biến chúng thành cơ hội để tôi lớn lên nhờ tựa nương vào Chúa.

Chặng 8: Đức Giêsu gặp các phụ nữ ở Giêrusalem

Cùng đi theo Chúa lên Núi Sọ còn có nhiều phụ nữ.

Họ vừa đi vừa đầm ngực than khóc.

Đức Giê su quay lại, xin họ hãy than khóc cho chính mình và con cháu trước những tai họa sắp xảy đến trên thành đô này.

Đức Giê su đau khổ đến tột cùng,

nhưng Ngài không khép lại trong nỗi khổ đau của mình.

Ngài quan tâm đến nỗi khổ đau của người khác.

Xin cho tôi không loay hoay, co lại

trong những vấn đề của riêng mình, của gia đình mình,

nhưng biết mở ra để thấy biển khổ mênh mông của nhân loại hôm nay.

Ước gì khi tôi cần được an ủi nhất

thì Chúa lại gửi đến cho tôi một người cần được tôi ủi an.

Và ước gì tôi đừng mủi lòng sưng

trước những nỗi thống khổ của Chúa,

nhưng biết quyết tâm hoán cải thực sự.

Chặng 9: Đức Giê su ngã lần thứ ba

Đức Giê su, sức mạnh oai phong của Thiên Chúa,

nay mang lấy yếu đuối của thân phận con người.

Ngài ngã nhiều lần trước mặt đám đông dân chúng.

Chúng ta cũng đã ngã nhiều lần trong đời:

phạm cùng một tội, vì cùng một lý do,

tại cùng một chỗ, với cùng một đối tượng.

Chúng ta thối tha sự yếu đuối
và tráo trở của mình trước mặt Chúa,
đến độ lúng túng không biết phải xin lỗi Ngài làm sao
và hứa hẹn với Ngài thế nào.
Nhưng chúng ta không có quyền bỏ cuộc.
Đức Giê su đã không nằm đó.
Ngài gượng dậy một cách khó khăn.
Ngài chỉ được nghỉ khi đến nơi Cha muốn Ngài đến.
Cả cuộc đời Ngài dẫn đến giây phút hiến tế này đây.
Lạy Cha, xin nâng Con dậy.
Xin nâng chúng con dậy khỏi những tật xấu
đề nặng trên chúng con từ nhiều năm qua.
Có những yếu đuối như cái dằm nhức nhối trong da thịt.
Ước gì những lần vấp ngã của Ngài
cho chúng con thêm can đảm đứng lên từ những sa ngã của chúng con.

Chặng 10: Đức Giê su bị lột áo

Trước khi bị đóng đinh, Đức Giê su bị lột áo.
Có ai nhận ra sự xấu hổ ngượng ngùng của Đức Giê su không?
Đôi mắt Ngài cúi xuống
khi người ta lột cả áo ngoài lẫn áo trong của Ngài.
Ôi lạ lùng thay sự xấu hổ của Con Thiên Chúa!
Đáng vô cùng thanh khiết
nay lại phải ném sự xấu hổ của Adam Eva sau khi phạm tội.
Chúng ta đang sống trong một thế giới tôn thờ khoái lạc xác thịt,

một thế giới mà phụ nữ trở thành món hàng,
một thế giới bị nô lệ và nhor nhóp bởi các phương tiện truyền thông.
Ước gì sự xấu hổ của Chúa
tra lại cho thân xác chúng con sự trong trắng
mà Chúa đã tặng cho chúng con thuở ban đầu.

Chặng 11: Đức Giê su chịu đóng đinh

Đức Giê su bị xô vào thánh giá.
Có ai nghe tiếng đinh đi qua cổ tay Ngài không?
Có ai nghe được tiếng la xé ruột của Ngài không,
khi nhát búa đầu tiên nện xuống?
Đức Giê su quằn quại khi bị đóng đinh qua tay chân Ngài.
Ngài biết đau như ta.
Hãy ngắm nhìn Đức Giê su trên thánh giá.
Ngài bị lột áo nhưng Ngài còn bị lột mất nhiều điều khác.
Ngài mất tự do vì Ngài đã dâng tự do cho Cha.
Ngài mất danh dự khi bị coi như một tên tội phạm
ngang hàng với hai kẻ gian phi.
Ngài mất quyền uy khi ở thế yếu,
thế của người có vẻ không tự cứu mình được.
Ngài mất những môn đệ, những kẻ Ngài đã chọn
và đã theo Ngài trong suốt mấy năm qua.
Ngài mất sự sống
và hơn nữa, Ngài mất cả niềm an ủi vẫn nhận được từ Cha.
Đức Giêsu trên thánh giá là một Giêsu tự hủy, trắng tay không còn gì.

Hãy nhìn những dòng máu chảy ra từ các vết thương,
dòng máu ấy đang thấm xuống mặt đất này,
thấm vào đất xứ Palestine thuộc châu Á chúng ta đang sống.
Tại sao còn quá nhiều người chưa biết Chúa tại Việt Nam, tại Á châu mình?
Phải chăng vì người kitô hữu không dám
cùng chịu đóng đinh với Chúa qua cuộc sống hàng ngày?
Ước gì tôi có thể nói như thánh Phaolô:
“Tôi đã chịu đóng đinh với Đức Kitô.
Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi.”

Chặng 12: Đức Giê su chết trên thánh giá

Chiêm ngắm cảnh Đức Giê su hấp hối nhiều giờ trên thánh giá.
Ánh mặt trời gay gắt,
khát nước, mất máu, nghẹt thở, cô đơn,
cảm thấy Cha vắng bóng.
Cái chết đến từ từ như một con quái vật khủng khiếp
nuốt chửng Đấng ban Sự Sống, Đấng chính là Sự Sống.
Hãy nghe những lời cuối của Chúa từ trên thánh giá.
Thưa Bà, Đây là con Bà. Đây là Mẹ anh:
Đức Giêsu bày tỏ sự quan tâm của mình đối với Mẹ và người môn đệ dấu yêu.
Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm:
Đức Giêsu tha thứ và thậm chí bênh vực cho kẻ đã giết mình.
Hôm nay anh sẽ ở với tôi trên thiên đàng:
Đức Giêsu gieo niềm hy vọng và niềm vui ngay giữa lúc u ám nhất.
Lạy Cha, Con phó hồn Con trong tay Cha:

Đức Giêsu một lòng tín thác vô hạn nơi Cha, Đấng sẽ đón nhận mình sau cái chết.

Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi, tại sao Chúa bỏ tôi?:

Đức Giêsu dâng lời cầu cứu lên Cha giữa lúc cảm thấy cô đơn nhất và đau khổ nhất.

Ta khát!:

Đức Giêsu khát nước vì mất máu, hay Ngài khát những tâm hồn đang tìm kiếm Thiên Chúa?

Thế là đã hoàn tất:

Đức Giêsu bình an ra đi với sự thanh thản của người đã hoàn thành sứ mạng.

Hãy để ý lắng nghe những nhịp đập cuối cùng của trái tim Đức Giêsu,

gấp gáp, khó nhọc, ngắt quãng...

Rồi trái tim ấy ngừng đập

sau một đời yêu không mệt mỏi những kẻ chẳng được ai yêu.

Một trái tim yêu đến cùng,

yêu bằng tình yêu lớn nhất, tình yêu hy sinh mạng sống.

Chặng 13: Đức Giê su được hạ xác xuống

Michel Angelo đã tạc bức tượng Pietà bất hủ

diễn tả nỗi đau của Mẹ Maria khi ôm xác con trên tay.

Mẹ đã can đảm đứng bên thánh giá

và đã nói tiếng xin vâng khó khăn nhất của đời Mẹ

trước ý định nhiệm màu của Thiên Chúa.

Không phải lúc nào xin vâng cũng dễ dàng,

ngay cả đối với một người có lòng tin.

Giờ đây xác người Con yêu dấu đang ở trong tay Mẹ.

Mọi sự diễn ra thật nhanh khiến Mẹ không khỏi bàng hoàng.

Những lời tốt đẹp mà thiên thần đã loan báo,

những lời tiên tri đáng sợ của Simêon,

tất cả lại hiện ra trong trí Mẹ.

Mẹ không thể hiểu được những gì Thiên Chúa đang làm
trên cuộc đời Giêsu Con của Mẹ,

nhưng Mẹ tiếp tục tin như Mẹ vẫn tin.

Chúng ta xin ơn giữ vững đức tin

giữa bóng tối của thử thách và cắt tía,

để xuyên qua những đổ vỡ và mất mát,

đức tin của chúng ta lại được vững vàng hơn

vì biết rằng ”chẳng có gì Thiên Chúa không làm được”

Chặng 14: Đức Giê su được chôn táng trong mộ

Đây là ngôi mộ mới do ông Giuse vùng Arimathia dâng tặng.

Cùng với Nicôđêmô,

Giuse sẽ lo việc khâm liệm Chúa theo kiểu người Do Thái.

Sau đó, cửa mộ được đóng lại.

Chúng ta nhìn khung cảnh tĩnh mịch của ngôi mộ.

Mọi sự dường như đã kết thúc.

Cuộc chiến đã có kẻ thắng người bại.

Tử thần đã nuốt chửng Đấng ban Sự Sống.

Nhưng có ai hay Đức Giêsu ở trong ngôi mộ

như một hạt giống đang nảy mầm và lớn lên?

Có ai ngờ ngôi mộ này lại là thửa đất màu mỡ

làm bật dậy sự sống cho cả thế giới?

Đời chúng ta cũng có những ngôi mộ.

Buồn thảm, đổ vỡ, mất mát, tuyệt vọng...

Nhiều khi chúng ta cũng có cảm tưởng như mình bị chôn vùi,
bị che lấp bằng những khối đá lớn, không sao thoát ra được.

Thánh Phaolô đã coi kinh nghiệm bị chôn, bị mai táng
là kinh nghiệm quan trọng trong đời sống Kitô hữu.

Ngài viết: “Nhờ Phép Rửa, chúng ta đã cùng được mai táng
với Đức Kitô trong cái chết của Ngài,
ngõ hầu như Đức Kitô sống lại từ cõi chết
nhờ vinh quang của Cha thế nào
thì cả ta nữa, ta cũng bước đi trong đời sống mới” (Roma 6,4).

Ước gì việc Chúa phục sinh ra khỏi mộ
làm chúng ta can đảm đón lấy
những chôn vùi âm thầm mỗi ngày của đời mình
với tâm hồn thanh thản bình an.

Amen.